

Sygn. akt IV U 130/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2018r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogusław Łój

Protokolant: stażysta Joanna Dejemaska vel Dej

po rozpoznaniu w dniu 01 marca 2018 r. w Zielonej Górze

odwołania M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 05.01.2018 r. znak (...)

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.**

o ustalenie wysokości kapitału początkowego

oddala odwołanie.

SSO Bogusław Łój

Sygn. Akt IV U 130/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 stycznia 2018 r. (...) o ponownym ustaleniu kapitału początkowego, ZUS Oddział w Z. ustalił kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1989 r. na kwotę 77.580,80 złotych oraz przyjął wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego na 75,36%. Organ rentowy wskazał przy tym, że do ustalenia wartości kapitału początkowego nie uwzględniono okresu nauki ubezpieczonej w szkole wyższej na kierunku filologii od 1 października 1977 r. do 30 kwietnia 1981 r. oraz od 7 października 1981 r. do 5 października 1982 r., z uwagi na nieukończenie tych studiów.

W odwołaniu od powyższej decyzji M. S. wniosła o jej zmianę poprzez uwzględnienie do okresów nieskładkowych okresu 4 lat nauki w szkole wyższej, wskazując, że studia te ukończyła składając w dniu 18 marca 2005 r. egzamin dyplomowy i uzyskując tytuł magistra, zgodnie z zaświadczeniem wystawionym przez Uniwersytet (...).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc, że ukończony przez ubezpieczoną okres nauki w szkole wyższej przypadający po dniu 31 grudnia 1998 r. nie był kontynuacją nauki na poprzednim kierunku, tylko kolejnymi rozpoczętymi studiami.

W sprawie niniejszej Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

M. S., urodzona (...), w okresie od 1 października 1977 r. do 30 kwietnia 1981 r. oraz od 7 października 1981 r. do 5 października 1982 r. pozostawała studentką 4-letnich jednolitych wyższych studiów magisterskich dziennych Wyższej Szkoły (...) w Z. na kierunku filologia w zakresie filologii germańskiej. W tym czasie wymieniona zaliczyła cztery semestry studiów, po czym w dniu 30 kwietnia 1981 r. została skreślona z listy studentów z powodu niezaliczenia

piątego semestru. Z dniem 7 października 1981 r. decyzją Rektora wznowiła studia i została skierowana na powtarzanie trzeciego roku. W dniu 5 października 1982 r. została skreślona z listy studentów z powodu niezaliczenia trzeciego roku.

W dniu 1 października 1998 r. M. S. podjęła wieczorowo 3-letnie wyższe studia zawodowe w Wyższej Szkole (...) w Z. na kierunku filologia w zakresie języka niemieckiego. W dniu 3 lipca 2001 r. złożyła egzamin dyplomowy i uzyskała tytuł licencjata. Studia planowo trwały 3 lata i ubezpieczona ukończyła je w przewidzianym terminie. Następnie, w dniu 5 października 2001 r. M. S. podjęła zaocznie 2,5 letnią naukę na wyższych studiach magisterskich Uniwersytetu (...) w Z. na kierunku filologia w zakresie filologii germańskiej, składając w dniu 18 marca 2005 r. egzamin dyplomowy i uzyskując tytuł magistra. Planowany termin ukończenia studiów przypadał na dzień 28 lutego 2004 r., przy czym ubezpieczona powtarzała pierwszy rok studiów w roku akademickim 2002/2003.

Dowód: - zaświadczenie (...), k. 5

W okresie od 1 października 1998 r. do 31 grudnia 1998 r. wnioskodawczyni, będąc na studiach licencjackich, pozostawała zatrudniona w Zespole Szkół Zawodowych w S..

Dowód: - okoliczność bezsporna

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej powołanych dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz aktach organu emerytalnego. Zdaniem Sądu powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z ich treści należało uznać za bezsporne.

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (dalej: ustawa emerytalna), dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

W myśl art. 174 ust. 1 ustawy emerytalnej, kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Zgodnie zaś z art. 174 ust. 2 ustawy, przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy: okresy składkowe, o których mowa w art. 6 (pkt 1); okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5 (pkt 2) oraz okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2 (pkt 3).

Zgodnie z treścią art. 175 ust. 4 ustawy emerytalnej, ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego następuje w okolicznościach określonych w art. 114. Zgodnie zaś z art. 114 ust. 1 ustawy prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Na gruncie niniejszej sprawy, do wniosku o ponowne ustalenie kapitału początkowego ubezpieczona dołączyła dodatkową dokumentację świadczącą o odbywaniu przez nią nauki w Wyższej Szkole (...) w Z., Wyższej Szkole (...) w Z. oraz na Uniwersytecie (...). Odwołująca się wniosła o doliczenie do kapitału początkowego okresu nauki od 1 października 1977 r. do 30 kwietnia 1981 r. oraz do 7 października 1981 r. do 5 października 1982 r. w Wyższej Szkole (...) w Z., argumentując swoje stanowisko tym, iż w późniejszym okresie ukończyła studia na tym samym kierunku.

W myśl przywołanego art. 174 ust. 2 ustawy emerytalnej, przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się m.in. przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy okresy nauki w szkole wyższej na jednym kierunku, pod warunkiem ukończenia tej nauki, w wymiarze określonym w programie studiów (art. 7 pkt 9 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

Jak wskazano w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 24 czerwca 2008 r., I BU 19/07 (OSNP 2009/21-22/299), powoływany przez odwołującą się, z art. 7 pkt 9 ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie wynika, aby określał on ramy czasowe - od dnia rozpoczęcia studiów do dnia, w którym - wedle programu nauczania - nauka miała się zakończyć. Jedyne ograniczenie, jakie z niego wynika, to ograniczenie tego okresu nieskładkowego do wymiaru wynikającego z programu nauczania. Zatem do tego okresu wliczyć można każdy odbyty okres nauki w szkole wyższej (niezależnie od jego umiejscowienia w czasie), pod warunkiem, że: 1) jest to nauka na jednym kierunku studiów; 2) nauka została ukończona - z ograniczeniem do wymiaru wynikającego z programu nauczania i oczywiście z wyłączeniem okresów, które w myśl art. 11 powyższej ustawy zbiegają się z okresami składkowymi.

Podzielając stanowisko przedstawione w wyżej cytowanym wyroku, podnieść należy, że zapadł on na gruncie stanu faktycznego, w ramach którego ubezpieczony rozpoczął studia 1 października 1963 r., a zakończył je 16 października 1973 r., przy czym okres nieskładkowy ubezpieczonego za tak wskazany okres uległ ograniczeniu do okresu wymiaru nauki przewidzianego programem nauczania.

Wbrew twierdzeniom odwołującej się, dokonana przez Sąd Najwyższy wykładnia rozpatrywanego przepisu nie pozwala na objęcie nią stanu faktycznego, który pozostaje przedmiotem niniejszej sprawy.

W ocenie Sądu, odwołująca się nie może zasadnie wywodzić, że kontynuowała studia na tym samym kierunku od dnia 1 października 1977 r. do dnia 18 marca 2005 r. Zważyć należy, iż z przedłożonych przez ubezpieczoną dokumentów nie można wysnuć wniosku, że nauka na Wyższej Szkole (...) w Z. oraz na Uniwersytecie (...) stanowiła prostą kontynuację nauki rozpoczętej, jednakże nieukończonych, na Wyższej Szkole (...) w Z.. Odwołująca się w okresach braku pobierania nauki nie pozostawała związana z wymienionymi uczelniami wyższymi żadnym węzłem prawnym, w szczególności okresem urlopu dziekańskiego lub innym okresem zwolnienia z nauki o tożsamym charakterze. Nadto, na poczet nowo rozpoczętych od dnia 1 października 1998 r. studiów licencjackich odwołująca się nie mogła zaliczyć okresu uprzednio rozpoczętej nauki na tym samym kierunku z lat 1977-1982. Tym samym, w dniu rozpoczęcia nowych studiów, ubezpieczona nie została przyjęta na trzeci rok, lecz rozpoczęła swą naukę od początku, również przy zmienionej podstawie programowej, wszak nauka w okresie od 1 października 1977 r. do 30 kwietnia 1981 r. oraz do 7 października 1981 r. do 5 października 1982 r. realizowana była w ramach jednolitych wyższych studiów magisterskich, zaś nauka rozpoczęta od 1 października 1998 r. przebiegała w systemie dwustopniowym - obejmującym najpierw proces uzyskania stopnia licencjata, a następnie magistra. Przy czym, o ile nieukończone przez ubezpieczoną studia jednolite planowo miały trwać 4 lata, tak okres studiów licencjackich i magisterskich zgodnie z programem studiów wynosić miał łącznie 5 lat i 6 miesięcy.

W ocenie Sądu, wszystkie przytoczone okoliczności nie pozostawiają wątpliwości, iż okresy składkowe i nieskładkowe ustalone dla celów ponownego określenia kapitału początkowego zostały określone w sposób poprawny przez organ emerytalny.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy stosownie do regulacji art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie ubezpieczonej.